

[Kaj Poulsen]

Jeg er glad for, at ministeren siger, at hun loyalt vil administrere loven. Vil det sige, at ministeren nogenlunde kan give os datoen for, hvornår den oplysningskampagne bliver sat i værk, og hvornår konsulenterne bliver ansat?

Ritt Bjerregaard (S):

Må jeg sige til arbejdsministeren, at det må nu engang være sådan, at indtil et andet flertal er konstateret, må arbejdsministeren rette sig efter det flertal, der har vedtaget en lovgivning.

Må jeg minde om, at jeg har spurgt om de 192 mill. kr.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg skal sige til hr. Kaj Poulsen, at jeg forstår ikke rigtig spørgsmålet, for vi besluttede i arbejdsministeriet, da bekendtgørelsen trådte i kraft, at iværksætte den oplysningskampagne, som vi havde midler til at gennemføre.

Med hensyn til spørgsmålet om jobskabelseskonsulenter er der foreløbig givet tilsagn om at yde støtte til 2 jobskabelseskonsulenter. Der ligger andre ansøgninger i øjeblikket i ministeriet.

Jeg skal sige til fru Ritt Bjerregaard, at det er klart, at det folketing, hvor vi er medlemmer, er det folketing, der i sin tid vedtog jobskabelsesloven. Det har præcis den samme sammensætning, det ved vi begge to godt. Derfor er den politiske realitet nu sådan, at jobskabelsesloven er vedtaget, men selv om den er vedtaget, mener jeg nu godt, at alle kan have en interesse i at følge lovens virkning i praksis for at finde ud af, om alle mener – det kan være både tilhængere og modstandere – at den virker efter den hensigt, man har haft.

Med hensyn til, om man optimistisk kan regne med, at hvis man skærer ned på den offentlige jobskabelse, så kan man tage de penge fra den ene kasse og lægge dem over i den anden kasse, altså overføre dem til undervisningsministeren, må jeg sige, at jeg har ikke kunnet sende en sådan gave, men det er selvfølgelig indgået i regeringens samlede overvejelser i forbindelse med fremsættelse af finanslovsforslaget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 34

13) Til *forsvarsministeren* af:

Pelle Voigt (SF):

»Fastholder ministeren, at der ikke er grund til at indskærpe over for NATOs AMF-styrker, at de under øvelser her i landet skal afholde sig fra f.eks. vold mod civile, voldtægt og ødelæggelse af offentlig ejendom?«

Skriftlig begrundelse

I et svar til mig af 21. september 1983 meddelte ministeren bl.a., at AMF-styrkernes vold mod civile og politifolk på Vesterbro den 14. september 1983 ikke gav ham anledning til indskærpelser. Efter dette håndslag fra ministeren med en række ubetydelige bødestrafte til de implicerede for forhold, der ville have medført op til et halvt års fængsel, såfremt der ikke havde været tale om NATO-soldater, fortsatte AMF-styrkerne deres terrorvirksomhed, hvilket foreløbig har resulteret i en sigtelse for voldtægt i Holbæk og for omfattende ødelæggelser på offentlig ejendom i Slagelse.

I voldtægtssagen har man efter forsvarerens påberåbelse af statens sikkerhed helt usædvanligt løsladt den sigtede, således at han kunne rejse hjem; samtidig har man forbudt pressen at omtale sigtedes navn, rang og hjemland. Der er al mulig grund til at frygte positiv særbehandling af britiske AMF-soldaters grove lovovertrædelser her i landet, hvad der kan have givet det indtryk, at AMF-styrkernes hidtidige fremfærd har nydt en slags uofficiel anerkendelse. Det virker i hvert fald ganske voldsomt, at ministeren i sit svar af 21. september sidestiller spørgsmål fra folketingsmedlemmer om AMF-styrkernes lovovertrædelser og terror med disse lovovertrædelser selv ved at betegne begge dele som »meget beklageligt«.

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Når man besøger et fremmed land – hvad enten det er som civil eller det er som soldat – skal man selvfølgelig respektere dette lands lovgivning og også de øvrige regler og normer, som gælder for god opførsel. Det kan der naturligvis ikke herske den ringeste tvivl om. Det er også kun en minoritet, nogle enkelte personer, der ikke har forstået det, af